

Kázání Bystřička, Růžďka 13.3.2022 **Poslem pravdy a lásky, anebo lži a nenávisti?**

Vstup 250

Introit: *Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ (Izajáš 52, 7)*

Píseň (171) 299

Modlitba

Čtení: Lukáš 6, 27-38

Píseň (631) 403

Text kázání: Lukáš 10, 25-37

Milí přátelé, bratři a sestry,

jistě znáte známý slogan bývalého prezidenta Václavy Havla: **Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí**. Někdy vidíme a zakoušíme, že tomu tak nakonec je, pravda vždy vyjde najevo, někdy se nám ale zdá, že nás masíruje lež a vítězí nenávist.

Co je ovšem potřeba si říci na začátku, tak to je skutečnost, že **pravda a láska už zvítězili**. Na Golgotě. Ačkoliv se na kříži Golgoty zdálo, že pravda a láska je v Pánu Ježíši umlčena a usmrcena, a že zvítězila tedy lež a nenávist, tak velikonoční nedělní Kristovo vzkříšení dokazuje, že pravda a láska skutečně zvítězila. A nic na tomto faktu nemění ani to, že lež se snaží tuto skutečnost zamlžovat a popírat. A jak by řekl Zdeněk Svěrák: **Můžeme o tom vést spory, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je asi tak všechno, co se s tím dá dělat.** ☺ Pravdu nelze nahradit jinou pravdou. Pravda je jen jedna.

V souvislosti s válkou na Ukrajině sledujeme neuvěřitelně masivní útok lži a polopravd. Jak kdosi řekl, je to válka mezi dobrem a zlem. Ve válce je mnoho věcí nepřehledných, ovšem lživá propaganda se snaží ospravedlnit sama sebe a z oběti udělat viníka. Na povrch se dostávají různé informace o tom, jak i v té Ukrajině není vše košer a že vlastně ten Putin měl pravdu. Jedná se zde o zamlžování faktů, aby se zapomělo, kdo vlastně rozpoutal to peklo na zemi? Já zde nechci, milí přátelé, zneužívat kazatelnu k tomu, abych vám řekl, co je pravda a co lež v souvislosti s válkou a v záplavě všelijakých mediálních zpráv.

Jak se v tom všem ale vyznat? Jak to posuzovat? Jako křesťané bychom přece měli být především posly hlásající pravdu evangelia a těmi, kteří **milují Kristovou láskou dokonce i své nepřátele a dobře činí těm, co nás nenávidí, modlí se za ty, co nám ubližují**. Tedy bez podmínky a nezištně. To je tedy náš úkol. Ne se nechat pohltit a strhnout tím, co se kde děje a začít se řídit tím, co kde slyšíme, hned to začít papouškovat, aniž by to bylo z ověřených zdrojů. A na někoho tím začít útočit. V tomto týdnu vyšel zajímavý článek s názvem: **Jak se nestát užitečným idiotem dezinformátorů**, tedy poslem lži. Mnoho lidí hledá pravdu, hledá senzační odhalení, chtějí být těmi „pravými“, kteří vědí, jak to všechno je. Chtějí tím být zajímaví. Znovu ale je potřeba zdůraznit, že tvůj a můj život nezáleží na tom, jestli má pravdu ta či ona strana. Tvůj život je založený na pravdě Kristově, tedy pokud v ní věříš. Prezident Zeman důvěřoval Putinovi a teď je z něj zklamaný a snaží se nám omluvit. V koho doufáš ty? V Člověka? Pak se také zklameš. Doufej v Hospodina, tam se nikdy nezklameš, a když tohle budeš hlásat a žít, pak vždy budeš poslem pravdy a nikdy nebudeš odhalen jako lživý posel nebo spíše osel. Nicméně v tom článku se píše, co dělat, aby se člověk v záplavě různých informací neztratil a neuvěřil lži: **Člověk se má především soustředit na zdroje, s kterými má letitou dobrou zkušenost. Je třeba se vyhybat anonymním zdrojům, které mají krátkou historii. V praktickém životě, kdy na nic není pořádně čas, bych doporučil sledovat pouze zavedená velká média, která pracují tak, že klíčové informace prověřují**. Píše autor toho článku. A ještě tam byla praktická rada, sledovat zprávy z války maximálně 2x denně, aby to člověka nedeprimovalo. Nechť nám tedy není zdrojem válka, anebo nějaká zaručená pravda, ale Bůh a Boží slovo především.

A proto pojďme do Písma svatého. Četli jsme podobenství O milosrdném Samaritánovi. V souvislosti s uprchlickou krizí toto podobenství ožívá silnou měrou. Akorát si musíme dosadit jiné postavy. **Místo přepadeného na cestě z Jeruzaléma do Jericha si můžeme dosadit všechny ty, kteří byli napadeni agresivním lupičem a vrahem a kteří utíkají ze své země**. Přišli o své domovy, o svou zemi, někteří i o své blízké. Jsou vysílení, slabí, traumatizováni a zoufalí. V tom podobenství jsou ale ještě tři, potažmo 4 důležité postavy. **Kněz, levita, Samaritán a hospodský**. Kterému z nich jsme my sami podobni, když ne v činech, tak alespoň v postoji srdce? Ten **kněz, když viděl na zemi ležet toho polomrtvého, tak se mu vyhnul**. Pán Ježíš zde záměrně v tom podobenství ukazuje na kněze. Tedy na toho, který může mít mnoho důvodů k tomu, aby s tím napadeným neztrácel svůj čas. Starozákonní kněží toho měli skutečně hodně na starosti. Museli vykonávat různé chrámové úkony, vykonávat oběti, starat se o věčný oheň, dolévat olej a čistit lampy a mnohé další. Náplní jejich služby byla tedy pravidelná bohoslužba ale také např. **vyučovali Zákonu**. A tak ten kněz z podobenství mohl např. pospíchat, aby nezameškal pravidelnou ranní obětí. To, že se vyhnul tomu potřebnému mj, svědčí o jeho zaslepenosti, že důležitější pro něj bylo vykonávání obětí než praktická první pomoc

polomrtvému. Co je tedy důležitější? Pospíchat do kostela, anebo se postarat např. o nemocné dítě, či o staršího a nemohoucího? Víme to jistě všichni. Avšak takovým knězem, který se vyhýbá potřebnému, může být každý, který nechce ztrácet svůj drahocenný čas a vyjít ze svých rituálů, ze své komfortní zóny. Anebo také každý, který jen o lásce mluví, ale skutek utek.

Tomu přepadenému se ale vyhnul také další kolemjdoucí. **Levita**. Kdo to byl levita? To byl v podstatě pomocný kněz. Přísluhoval knězi a na starost měl mimo jiné bezpečnost a čistotu chrámu. Stejně jako kněz nosil zvláštní oděv. A tak důvod, proč se tomu zkrvavenému vyhnul, mohl být i ten, aby se od něho nepošpinil. A taky si o tom polomrtvém mohl myslet, kdo ví co. Pán Ježíš ale říká: **Nesud'te, abyste nebyli souzeni**. Někdy s tím můžeme mít všichni problém. Zdání klame, ale my jsme s úsudkem hotovi raz dva! Vidíme někoho se válet ve špíně a blátě, a naše první reakce může být skutečně odpudivá. Můžeme si myslet, že se ten člověk opil, že si za svou bídnou situaci může sám. Ve světle současné situace je smutné, když je slyšet i takový hlas, aby si Ukrajinci pomohli sami, proč by měli přece zatěžovat náš rozpočet? A proč bychom my sami se měli vzdávat svého pohodlí na jejich úkor? Z takových postojů srdcí je člověku opravdu hodně smutno. A ukazuje to něco hodně nedobrého.

Milí přátelé, přemýšleli jste o tom, že to, co se kolem děje, může být opravdovou Boží výzvou pro naše životy? Aby se ukázalo, jaká je naše víra? Jak blízko jsme opravdu Bohu? To přece ukazuje také náš charakter! Jaký je? Je podobný těm, kteří se nechtějí umazat, těm, kteří se radši vyhnou a budou se tvářit, že se jich to netýká? Anebo těm, kteří budou hledat na těchto potřebných vady a důvody proč nepomoci? Anebo jsme podobni těm, kteří chtějí pomoci nezištně, nic neočekávají nazpět? Jsme podobni těm, kteří mají srdce plné soucitu a milosrdenství? Srdce plné pochopení s těžkou životní situacích těch, kteří utíkají před válkou? Jak to bylo v tom podobenství? **Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral**. Ježíš to podobenství mluví k Židům. A Židé Samařany pohrdali. Byli pro ně něco méně. Avšak tento Samařan svým činem předčil ty mnohé „vyvolené.“ Tuto mnohou elitu národa. Věnoval tomu ubohému svůj čas, ošetřil jeho rány drahým olejem a vínem, použil svůj tehdejší dopravní prostředek, aby ho odvezl do tepla a do bezpečí. On se mu stal bližním. Byl to muž okamžiku. Ve správnou chvíli na správném místě. A v hostinci se o něj staral. **Hospodskému pak dal 2 denáry**, což byla dost velká suma, a ještě mu řekl: **Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.** Některé lidi, když opadla počáteční euforie v pomoci uprchlíkům, začínají couvat, protože vidí, že to asi nebude na chvíli. Nadšení a vytrvalost jsou dva rozdílné pojmy. Ta starost se naší zemi prodraží zřejmě na dlouhou dobu. Ovšem tady jde v této chvíli přece o to, nezištně pomoci, těm, kteří to opravdu potřebují. Tady a teď. A pak se uvidí. Bůh má jistě řešení. A tak, milí přátelé, jsem vděčný za všechny ty **samaritány** v naší zemi. Za všechny dobrovolníky, za všechny, kteří přispívají, za ty, kteří ubytují, anebo pomohou, jak dovedou. Koneckonců těmi **hospodskými** v tom podobenství jsou všichni ti majitelé penzionů, hotelů, kteří nabídli svou pomoc. Ovšem ti, kteří nabízejí dokonce i své domácnosti, tak jejich čin má před Bohem o to větší cenu.

Milí přátelé, bratři a sestry, je jasné, že to bude složité a náročné, a že od některých potřebných se třeba nedočkáme ani vděčnosti. Koneckonců v tom podobenství také nejde o vděčnost. Ale o to, být v pravou chvíli na správném místě. A být ochotný pomoci nezištně. Tzn. neočekávat nic nazpět. A ještě o jednu důležitou věc tady jde. Pán Ježíš říká: **Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Nesud'te, a nebudete souzeni; nezavrhujte, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno**. Jestliže odsuzuješ druhé, jak můžeš očekávat pochopení Boží? Jestliže zavrhuješ, jak můžeš očekávat, že ty nebudeš zavržen? Ty bys snad nechtěl být přijat, kdybys utíkal před válkou? A nechtěl bys být přijat do Božího království? Přijímej a budeš přijat! Pán Ježíš nám přece dává úžasné zaslíbení. **Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám**. Jaká je tvá míra ochoty? Tvá míra pomoci? Kolik času vyměříš potřebnému? Pamatuj na to, že Bůh dá plnou míru těm, kdo je ochotného, soucitného a přejícího srdce. Amen. Modlitba píseň (627) 401

Slovo poslání: Bratrská láska ať trvá; s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení. (Židům 13, 1-3)

Požehnání: Ať Hospodin ti zehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň (485) 204